

Μητροπολίτης Πειραιώς: Δεν υπάρχει μεγαλειωδέστερος θησαυρός από τον Θεόν - Επέτειος Ενθρόνισης Παναγίας Βηματάρισσας στην Ευαγγελίστρια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς ιερούργησε, χθες, ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Πειραιώς](#) κ. Σεραφείμ με την ευκαιρία συμπληρώσεως πέντε ετών από την ενθρόνιση στο Ναό, του γνησίου αντιγράφου της εφέστιας Ιεράς Εικόνας της Παναγίας της Βηματάρισσας, η πρωτότυπη Εικόνα της οποίας βρίσκεται στην Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου του Αγίου

Όρους.

Η έλευση και μόνιμη ενθρόνιση του γνησίου αντιγράφου της θαυματουργού Εικόνας από την Ιερά Μονή, είχε πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 28 Νοεμβρίου 2019. Την Ιερά Εικόνα, είχε κομίσει ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, Αρχιμανδρίτης Εφραίμ, ενώ της υποδοχής προΐστατο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ, ο κλήρος και οι αρχές της πόλης του Πειραιά.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του, κατά την διάρκεια της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας, αναφέρθηκε στην σημαντικότητα της ημέρας για την Παναγιοσκέπαστη Ενορία της Ευαγγελιστρίας Πειραιώς.

«Είναι μεγάλη ημέρα, γιατί πανηγυρίζουμε την επέτειο της ενθρονίσεως της ιεράς περιπύστου και θαυματουργού Εικόνας της Υπεραγίας Θεοτόκου της επικεκλημένης Βηματαρίσεως, την οποίαν η Θεοτόκος μέσα στην άπειρη αγάπη Της και μητρική Της στοργή και σκέπη, μας edώρισε πριν από πέντε ακριβώς χρόνια».

Και ιδού, έκτοτε εν μέσω ημών, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, το ιερόν απείκασμα της Παναγίας, που κατά την μεγαλειώδη ρήση του Μ. Βασιλείου, του οικουμενικού διδασκάλου όλων μας, «η τιμή που καταθέτομε στο Πανάγιον Εικόνισμα Της, διαβαίνει στο Πάνσεπτο πρόσωπό Της, διαβαίνει στο πρωτότυπο».

Είμεθα πανευτυχείς, είπε ακολούθως ο Σεβασμιώτατος, γιατί σήμερα ακριβώς εορτάζουμε αυτήν την επέτειο σε αυτόν τον Ναό, που, όπως ιστορικά κατατίθεται, είναι ο Ναός όπου επανελήφθη το θαύμα που έγινε τότε στη Βασιλεύουσα Πόλη στο Ναό των Βλαχερνών με την Παναγιοφάνεια και «την εφάπλωση υπό της Θεοτόκου του ιερού μαφορίου Της επί τον πιστεύοντα και λατρεύοντα λαό του Θεού».

Ο Σεβασμιώτατος στη συνέχεια του κηρύγματος του, αναφέρθηκε στην ευαγγελική περικοπή της ημέρας που περιλαμβάνει την τρίτη παραβολή που συνάπτεται με τον πλούτο και αναφέρεται σε έναν πλούσιο νεανία ο οποίος είχε πολλά αγαθά, αλλά η καρδιά του δεν γέμιζε. Και για αυτό ρώτησε τον Χριστό πώς μπορεί να κληρονομήσει την αιώνια ζωή.

«Ζήτησε χειραγωγήση για την αιώνια ζωή για να κατορθώσει την πληρότητα των επιτεύξεων του ανθρώπου, την αιωνιότητα. Αλλά έκανε κάποια σοβαρά λάθη ο ατυχής αυτός νεανίας και τα λάθη του ήταν πολύ σημαντικά έτσι ώστε, την τελική στιγμή της αποφάσεως, να στραφεί στα οπίσω, στα χρήματα και τα κτήματα. Γιατί ήταν πλούσιος και ο λόγος του Χριστού του στερούσε, κατά την ταπεινή του

γνώμη, αυτήν την δυνατότητα να είναι πλούσιος υλικά, κοσμικά, ανθρώπινα».

Ο Κύριος τον κοίταξε με άπειρη ευσπλαχνία και του έδειξε τον δρόμο που ήταν πολύ δυναμικός, απέραντος δρόμος αλήθειας και αγάπης, όπως επεσήμανε ο Σεβασμιώτατος. Ταύτισε ο Χριστός την αιώνια ζωή με το Πανάγιο πρόσωπό Του και την ακολουθία προς Αυτόν. Για αυτό και ο Κύριος του είπε πως, την αιώνια ζωή που ζητάει, θα την βρει όταν ακολουθήσει Εκείνον.

Τα λάθη του νεανία όμως ήταν κομβικά, τόνισε ο Σεβασμιώτατος. «Το πρώτο του μεγάλο λάθος, που δεν είχε κατανοήσει ότι η αιωνιότης δεν είναι κάτι στο απώτατο μέλλον, δεν είναι μία πραγματικότητας που θα έρθει κάποτε, αλλά είναι μία πραγματικότητας την οποία ζούμε και τώρα. Από τη στιγμή που γεννιόμεθα και εισερχόμεθα στον κόσμο βαδίζουμε στην αιωνιότητα. Απλώς ο φυσικός θάνατος είναι η απέκδυσις του υποκαμίσου του σαρκικού μας περιβλήματος. Γιατί ζούμε στην αιωνιότητα.» Κι αυτό ήταν το μεγάλο του λάθος, που έκανε την κατάτμηση του χρόνου. Χωρίς να κατανοεί ότι ο χρόνος είναι αδιάστατος, γιατί είναι δημιουργήμα του Αιωνίου Θεού.

Το δεύτερο λάθος ήταν ότι ζήτησε να του πει ο Χριστός τι πρέπει να κάνει για να κληρονομήσει την αιώνια ζωή. Αλλά αυτό το ερώτημα ήταν ατυχέστατο, παρατήρησε ο Σεβασμιώτατος, «γιατί νόμιζε ότι η αιώνια ζωή είναι ένα αγαθό που αγοράζεται και πωλείται. Ενώ ο ίδιος είχε την αντίληψη να καταθέσει, ότι πρόκειται για ένα αγαθό που κληρονομείται». Αλλά η κληρονομιά δεν είναι κάτι που πωλείται ή αγοράζεται. Είναι η φυσική συνέπεια της σχέσεως του παιδιού με τον πατέρα του.

«Αυτό που έπρεπε να κάνει είναι να γίνει και να υπάρχει ως παιδί του Θεού, ως κοινωνός της ζωής του Θεού. Από αυτήν την ζωή ανήρ επιθυμιών του Πνεύματος έπρεπε να είναι, ούτως ώστε η κληρονομία της αιώνιας ζωής να ήταν ένα φυσικό επακόλουθο.»

Και το τρίτο κομβικό λάθος, όπως είπε ο Σεβασμιώτατος, ήταν ότι ενώ είχε μπροστά του την απόλυτη πηγή όλων των θησαυρών, τον αιώνιο και απέραντο θησαυρό, ο ατυχής άνθρωπος αυτός στράφηκε στα οπίσω και γύρισε στα κτήματα και τα χρήματα του και συνεπνίγη μέσα στην ανωνυμία των αιώνων.

«Μπροστά στον αιώνιο Δημιουργό της ζωής τί είναι τα γήινα πράγματα; Δεν υπάρχει μεγαλειωδέστερος θησαυρός από τον Θεόν. Γίνεσαι μέτοχος της αιώνιας ζωής Του, όταν Τον αγαπάς και όταν αισθάνεσαι και είσαι παιδί Του».

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι σήμερα

τιμώντες την Υπεραγία Θεοτόκο, τιμούμε ακριβώς αυτήν την σχέση μας με τον Κύριο. Γιατί μας αγάπησε τόσο πολύ, ώστε για εμάς έγινε ο Πατέρας μας. Και αυτή η σχέση, είναι σχέση ζωής και αυτή ακριβώς τη σχέση οι Άγιοι της Εκκλησίας την οικειοποιήθηκαν και την μετέβαλλαν σε αλήθεια και πραγματικότητα ζωής αθανάτου.

«Η Παναγία η Βηματάρισσα που έχομε σε αυτόν τον πανίερο Ναό, εύχομαι να μας φωτίζει στον αληθινό δρόμο, για να μπορούμε και εμείς με απέραντη προσωπική και ηθική αλήθεια, να έχουμε την ενσυναίσθηση ότι είμεθα οι κληρονόμοι της Βασιλείας. Γιατί ήδη έχουμε γράψει το όνομα μας με τα έργα μας, την αγάπη μας, την πίστη μας, την αφοσίωση μας στον Κύριο εν βίβλω ζωής».

